

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Klášterky a soudců JUDr. Michala Holuba a JUDr. Blanky Chlostové ve věci

nezletilého: **Ch. Ch. U.**, narozený dne **xxx**
bytem **xxx, xxx**
zastoupený kolizním opatrovníkem Městská část Praha 21
v sídle Úřadu městské části 21
Staroklánovická 260, Praha 9

syna rodičů : **V. H.**, narozená dne **xxx**
bytem **xxx, xxx**
zastoupena advokátkou Mgr. Ivou Jelínkovou
sídlem Štefánikova 48, Praha 5

S. U. U., narozený dne **xxx**
státní příslušnost Nigerijská federativní republika
bytem **xxx, xxx**
zastoupen advokátem JUDr. Athanassios Pantazopoulos
sídlem Slavíkova 19, Praha 2

o výchově a výživě

o odvolání otce a matky do rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. května 2018,
č. j. 62 Nc 2593/2017 – 150

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. o styku otce s nezletilým **potvrzuje.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

- II. Ve výroku III. o výživném se **mění** tak, že otec je povinen s účinností **od 1. 3. 2017** platit výživné na nezletilého Ch. U. částkou **3 000 Kč měsíčně** vždy do každého 15. dne kalendářního měsíce předem k rukám matky.
- III. Ve výroku IV. o dlužném výživném se **mění** tak, že nedoplatek otce na výživném za období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2018 činí **28 500 Kč** a je splatný spolu s běžným výživným v měsíčních splátkách po **2 000 Kč**, počínaje listopadem 2018 k rukám matky, pod ztrátou výhody splátek.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně v záhlaví uvedeným rozsudkem ve výroku I. svěřil nezletilého Ch. Ch. U. do péče matky, ve výroku II. určil, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým v průběhu běžného školního roku každý sudý týden v kalendářním měsíci v sobotu v době od 10:00 hod. do 18:00 hod. a s účinností od 1. 11. 2018 každý druhý týden v měsíci v době od pátku 17:00 hod. do neděle 17:00 hod., ve výroku III. určil otci povinnost s účinností od 1. 3. 2017 platit na výživu nezletilého Ch. částku 5 000 Kč měsíčně, splatných vždy do každého 15. dne kalendářního měsíce předem k rukám matky, ve výroku III. určil otci povinnost nedoplatek na výživném vzniklý za období od 1. 3. 2017 do 31. 5. 2018 v celkové výši 53.500 Kč zaplatit k rukám matky ve třech splátkách po 17 834 Kč s termíny splatnosti k 31. 7. 2018, k 30. 9. 2018 a k 30. 11. 2018 a ve výroku IV. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Rozhodl tak v řízení, v němž matka podala návrh na zahájení řízení o úpravu práv a povinností k nezletilému Ch. Ch. U. s tím, že s otcem (nigerijské státní příslušnosti) žili jako partneři ve společné domácnosti od srpna 2014. Ze vztahu rodičů se narodil dne 1. 11. 2016 nezl. Ch. Matka je v současné době na rodičovské dovolené a pobírá rodičovský příspěvek. Otec podniká jak OSVČ a jeho měsíční čistý příjem dosahuje výše 50 000 Kč měsíčně. Mezi matkou a otcem docházelo ke konfliktům, pro které matka v únoru 2017 opustila společnou domácnost a přestěhovala se ke své matce do xxx, kde spolu s nezletilým bydleli do 1. 7. 2017. Od července 2017 matka žije spolu s nezletilým v nájemním bytě a finanční prostředky na uhrazení bydlení si zapůjčila ve výši 50 000 Kč. V době podání návrhu styk otce s nezl. probíhal zhruba jedenkrát za 3 týdny po dobu jedné hodiny. Otec na výživu nezletilého nepřispívá ničeho. Matka navrhla, aby nezletilý byl svěřen do její výchovy a otci byla uložena přispívat na výživu nezl. částkou 7 000 Kč měsíčně od 1. 3. 2017.
3. Otec uvedl, že má dvě vyživovací povinnosti, dceru narozenou v roce xxx a nezletilého Ch. Jelikož matka jeho dcery zemřela, je dcera v jeho péči. Navrhl stanovit výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně. Nad rámec této částky nakupuje potřebné věci pro nezletilého jako ošacení, potraviny, hračky a obuv, které bude nezletilému poskytovat i nadále. Souhlasil se svěřením nezletilého do péče matky. Ohledně styku navrhl úpravu každé úterý a čtvrtek od 11:00 hod. do 18:00 hod. Po dovršení věku dvou let pak jedenkrát měsíčně na celý víkend od pátku do neděle a každé úterý od 11:00 do 18:00 hod.
4. Kolizní opatrovník nezletilého navrhl svěřit nezletilého do péče matky, úpravu styku podle dohody rodičů a stanovení výše výživného dle návrhu matky.
5. V průběhu řízení uzavřeli rodiče dohodu o styku otce s nezletilým, který bude s účinností od právní moci rozsudku probíhat každý sudý týden od soboty 10:00 hod. do 18:00 hod. a dále s účinností od 1. 11. 2018 každý druhý víkend v měsíci od pátku 17:00 hod. do neděle 17:00 hod s tím, že o styku otce s nezl. nad rámec běžného školního roku jsou rodiče schopni konsenzu.

6. Soud I. stupně vyšel ze zjištěného skutkového stavu, že rodiče žili v partnerském vztahu a, k ukončení společné domácnosti rodičů došlo v únoru 2017. Matka s nezletilým žije v nájemním bytě o velikosti 2+kk, náklady za bydlení činí celkem 11 500 Kč měsíčně. Matka nemá jinou vyživovací povinnost, je v současné době na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 7 600 Kč měsíčně a dále příspěvek na bydlení ve výši 7 792 Kč měsíčně a finančně jí vypomáhá její matka. Otec má dvě vyživovací povinnosti. Bydlí spolu s nezletilou dcerou L., nar. xxx, již má otec ve své péči, když její matka zemřela v roce 2016, v pronajatém bytě o velikosti 3+kk. Otec v roce 2016 ovdověl, zemřelá manželka byla matkou nezl. L. Otec hradí dceři školní družinu ve výši 1 500 Kč za pololetí, kurz plavání ve výši 750 Kč, jakož i veškeré běžné výdaje. Zdravotní stav nezl. dcery je dobrý. Otec pochází z Nigérie, v České republice nemá další rodinné příslušníky. Jeho měsíční náklady za bydlení činí 17 190 Kč za nájem, 1 100 Kč za poplatky za úhradu služeb, 990 Kč záloha na elektřinu, 830 Kč záloha na plyn a 700 Kč telefon. Otec je osobou samostatně výdělečně činnou a pracuje jako řidič společnosti xxx. Průměrný měsíční hrubý měsíční příjem dosahuje výše 48 000 Kč, z něhož hradí společnosti xxx provize ve výši 10 až 15 tisíc korun a další výdaje jako benzín ve výši 12 000 Kč měsíčně, silniční daň ve výši 3 000 Kč ročně a pronájem auta. Otec hradí na zálohách na pojistném částku ve výši 2 061 Kč, na zdravotním pojištění pak částku 1 906 Kč měsíčně. Dále pobírá vdovecký důchod ve výši 2 944 Kč. Nezl. dcera otce L. pobírá sirotčí důchod ve výši 2 865 Kč měsíčně. Průměrný měsíční čistý příjem otce je 23 – 25 000 Kč a dále pobírá vdovecký důchod ve výši 2 944 Kč a jeho nezl. dcera pobírá sirotčí důchod ve výši 2 865 Kč měsíčně. Zdravotní stav otce je dobrý. Otec od ukončení společné domácnosti dne 1. 2. 2017 do května 2018 uhradil na výživném pro nezletilého celkem 21 500 Kč. Od července 2017 zaslá otec výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně. Styk otce s nezletilým probíhá nepravidelně, otec má o styk s nezletilým zájem, rodiče jsou schopni ohledně styku dohody. Nezletilý je v péči matky, jeho zdravotní stav je dobrý, nenavštěvuje žádné placené aktivity. Náklady na výživu hrazené matkou seskládají z částky 1 200 Kč měsíčně za sunar, z částky 800 Kč měsíčně za plenky a z částky 2 000 - 3 000 Kč měsíčně za stravu a další výdaje na ošacení, hračky a hygienické potřeby.
7. Matka i otec shodně navrhli, aby nezletilý byl svěřen do péče matky a otcí bude upraven styk s nezl. od právní moci rozsudku každý sudý týden v kalendářním měsíci v sobotu v době od 10:00 hod. do 18:00 hod., a s účinností od 1. 11. 2018 každý druhý týden v měsíci v době od pátku 17:00 hod. do neděle 17:00 hod. s tím, že tento režim bude probíhat pouze v běžném školním roce, neboť o prázdninách se rodiče jsou schopni o styk otce s nezl. dohodnout.
8. Po právní stránce soud I. stupně rozhodl podle ust. § 908 odst. 1 ve spojení s ust. § 906 a 907 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) a dospěl k závěru, že je v nejlepším zájmu nezl. Ch., aby byl svěřen do péče matky, jež o nezl. osobně, řádně a celodenně pečuje od jeho narození, přičemž v její péči nebyly tvrzeňeny ani shledány žádné závady. Ohledně styku nezl. s otcem dospěl soud k závěru, že musí být rodinné vztahy mezi účastníky upraveny tak, aby se otec mohl podílet na výchově nezletilého, aby vztah nezl. s otcem byl nadále udržován a došlo k upevnění citových vazeb jak mezi otcem a nezletilého, tak i mezi polorodou sestrou nezl. L. a nezl. Ch. Rodiče se na úpravě styku v průběhu řízení dohodli a soud I. stupně neměl důvod se od jejich dohody odchýlit. Je v nejlepším zájmu nezletilého, aby jeho styk s otcem probíhal vzhledem k nízkému věku nezletilého zpočátku v kratších časových úsecích tak, jak je uvedeno ve výroku II. napadeného rozhodnutí.
9. Ohledně výživného soud I. stupně použil ust. § 912 - § 915 o.z. a dospěl k závěru, že nezletilý je ve věku necelých dvou let, jeho zdravotní stav je dobrý a má celkově běžné potřeby dítěte jeho věku. Při rozhodování o výši výživného vzal soud I. stupně do úvahy metodický materiál Ministerstva spravedlnosti ČR o sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na děti, majetkové poměry otce a matky a jejich schopnosti, situaci na trhu práce a další vyživovací povinnosti rodičů nezl. Vzal v potaz i příjem, kterého by otec s ohledem na své

schopnosti a možnosti, dané mimo jiné jeho fyzickým stavem, nadáním, vzděláním, pracovními zkušenostmi a nabídkou a poptávkou na regionálně určeném trhu práce mohl dosahovat. Argumentace otce ohledně důvodů, které mu brání si zajistit lépe ohodnocené zaměstnání a umožňují mu pouze výkon brigádní činnosti, jakož i tvrzení, že jeho příjmová činnost je ztížena skutečností, že spol. xxx se nachází v licenčním řízení nemůže obstát v době, kdy je míra nezaměstnanosti v hlavním městě Praze a Středočeském kraji na historickém minimu a dochází k nárůstu průměrné výše platů. Soud I. stupně nepovažoval otcem tvrzené skutečnosti za překážky, pro které by nemohl začít řádně pracovat tak, aby plnil svoji vyživovací povinnost k nezl. Ch. na úrovni odpovídající jeho běžným potřebám a věku. Soud vzal dále do úvahy rozdílné příjmy otce a matky, jakož i skutečnost, že matka je omezena ve výkonu příjmové činnosti osobní a celodenní péčí o nezl, přičemž otec se na péči o nezl. dosud podílel sporadicky v rozsahu několika hodin. Soud dále přihlédl ke skutečnosti, že otec je v produktivním věku a jeho nezletilá dcera L. je ve věku sedmi let, není tudíž odkázána na celodenní osobní otcovu péči, který tak má možnost vykonávat příjmovou činnost bez ohledu na probíhající řízení o udělení licence spol. xxx. Dospěl tak k závěru, že odůvodněným potřebám nezletilého, jakož i výdělkovým a majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem otce odpovídá výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně s účinností od 1. 3. 2017, tedy od prvního dne měsíce, v němž rodiče ukončili společnou domácnost (výrok III. napadeného rozhodnutí).

10. Nedoplatek na výživném pak soud I. stupně odůvodnil tak, že otcí tak vznikl nedoplatek na výživném za období od 1. 3. 2017 do 31. 5. 2018 ve výši 53 500 Kč (15 měsíců x 5 000 Kč - uhrazené výživné ve výši 21 500 Kč), který s ohledem na jeho výši uložil otcí zaplatit k rukám matky ve třech splátkách jdoucích po 17 834 Kč s termíny splatnosti k 31. 7. 2018, 30. 9. 2018 a 30. 11. 2018 (výrok IV.).
11. Výrok o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil ust. § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. ř. s.“).
12. Proti tomuto rozhodnutí proti výroku II., III. a IV. podala včasné odvolání matka, které odůvodnila tak, že ohledně úpravy styku podle výroku II. jsou nové skutečnosti, které nastaly až po vyhlášení rozsudku soudem I. stupně a spočívají v jednání otce, jenž začal matce vyhrožovat smrtí telefonicky, jakož i zasíláním výhružných e-mailových zpráv. Matka již tuto skutečnost oznámila orgánům činným v trestním řízení. Nyní má důvodné obavy nejen o svůj život, nýbrž i o svého syna, kterého nechce nechávat s otcem o samotě. Otec je násilnické povahy, kdy matku v minulosti fyzicky napadal. Matka neměla výhrad vůči určení rozsahu styku otce s nezletilým a souhlasila s určenými dny, ale žádala, aby soud napadený výrok rozšířil o podmínku, že ke styku otce s nezletilým má docházet ve vhodném prostředí za asistence a dohledu třetí osoby.
13. Matka dále uvedla, že otec během řízení o jeho vyživovací povinnosti k nezletilému neprokázal dostatečně řádně své příjmy. Soudu předložil listiny převážně pochybné důkazní hodnoty, jako např. potvrzení společnosti xxx, přičemž hned v záhlaví dokumentu se píše, že se nejedná o oficiální fakturu či daňový dokument. Otec také uvedl pokaždé jinou výši příjmů - během prvního jednání před soudem I. stupně otec řekl, že jeho měsíční hrubý příjem činí 48 000 Kč, čistý příjem je ve výši 23 000 Kč – 25 000 Kč a oproti tomu dne 30. 5. 2018 označil roční hrubý příjem činí 165 276 Kč s tím, že výdaje spojené s příjmovou činností činily 99 166 Kč. Jestliže příjmy otce by byly v takové výši, v jaké uvádí, pak by těmito příjmy otec nebyl schopen pokrýt ani náklady na bydlení. Je tedy zřejmé, že otec přiznává pouze menší část svých příjmů, zatímco větší část svých příjmů nedaní. O skutečné výši příjmů otce si lze udělat obrázek např. z předložených výpisů z účtu, kde lze vypočítat pohyby v řádech desítek tisíců, kdy si otec např. během jednoho dne z účtu vybere 70 000 Kč (dne 7. 7. 2017) a že si v létě roku 2017 pořídil zánovní automobil za 150 000 Kč. Matka navrhl, aby soud při výpočtu výše výživného vycházel ze zákonné nevyvratitelné domněnky v souladu s ust. § 916

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

o. z., že průměrný měsíční výdělek otce činí pětadvacetinásobek částky životního minima, čili 85 250 Kč. Výše výživného pro dítě mladší 5 let by měla činit 11 - 15 % měsíčního příjmu rodiče, tedy 9 377,50 - 12.787,50 Kč. Navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek ve výroku II. tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým v průběhu běžného školního roku každý sudý týden v kalendářním měsíci v sobotu v době od 10:00 hod. do 18:00 hod. a s účinností od 1. 11. 2018 každý druhý týden v měsíci v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. a v neděli od 10:00 hod. do 17:00 hod. v prostorách organizace poskytující službu asistenčního styku a za účasti třetí osoby; ve výroku III. tak, že otec je povinen s účinností od 1. 3. 2017 platit na výživu nezletilého částku 9 500 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne kalendářního měsíce předem k rukám matky; ve výroku IV. tak, že nedoplatek na výživném za období od 1. 3. 2017 do 31. 5. 2018 v celkové výši 121 000 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky ve třech splátkách po 40 334 Kč s termíny splatností k 31. 7. 2018, k 30. 9. 2018 a k 30. 11.2018 a alternativně navrhla, aby odvolací soud rozhodnutí v napadené části zrušil a věc vrátil zpět soudu I. stupně.

14. Otec také podal včasné odvolání proti výroku II. a III. rozhodnutí soudu I. stupně s tím, že výživné ve výši 5 000 Kč je pro něj likvidační, když většina příjmu pokrývá výdaje na bydlení a potřeby dcery. Také na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 70 C 34/2018 – 14 platí výživné ve výši 3 500 Kč měsíčně, nedoplatek ve výši 59 500 Kč, náklady spojené s těhotenstvím a porodem ve výši 13 503 Kč, náklady řízení 15 960 Kč a 4 876 Kč. Pro tyto částky je vedeno exekuční řízení a dohodl si splátky ve výši 8 000 Kč měsíčně. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek ve výroku III. tak, že otec je povinen s účinností od 1. 3. 2017 platit na výživu nezletilého částku 2 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne kalendářního měsíce předem k rukám matky a ve výroku IV. tak, že nedoplatek na výživném nevznikl. Ohledně odvolání matky proti II. výroku rozsudku, otec s tvrzeními matky nesouhlasil a navíc mezi rodiči byla uzavřena a soudně potvrzena dohoda o úpravě styku v souladu s ust. § 476 o. z., proti které není přípustné odvolání. Obvinění matky jsou nepodložená a zavádějící. Co se týče odvolání proti výroku III. a IV. otec předložil veškeré vyžádané důkazy, které prokazují jeho vyšší příjmy a výdaje, spolupracoval se soudem v této souvislosti dostatečně a navíc, pokud matka tvrdí, že otec má vyšší příjem než je oficiálně uvedeno, důkazní břemeno je na straně matky. Odvolání matky je postaveno na domněnkách a nepodložených spekulacích.
15. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně dle ust. § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a dospěl k závěru, že odvolání matky není důvodné a odvolání otce je důvodné jen zčásti.
16. Odvolací soud doplnil dokazování a zjistil, že matka dne 28. 6. 2018 podala na otce trestní oznámení. Uvedla, že dne 25. 2. 2017 ji otec napadl a soustavně jí vyhrožuje. Dne 25. 7. 2018 pak matka na policii vypověděla, že otec jí vyhrožoval zabitím v létě 2017 a pak v lednu 2018 (viz protokol o podání vysvětlení ze dne 23. 7. 2018). Otcí žádné obvinění sděleno nebylo (viz obsah spisu PČR sp. zn. KRPA-260891/TČ-201-001414). Z obsahu spisu obsah spisu PČR sp. zn. KRPA-260891/TČ-201-001414, včetně vyhodnocení zpráv ze dne 25. 9. 2018, nevyplývá, že by otec jakkoli napadal nezletilého.
17. Po takto doplněném dokazování odvolací soud dospěl k závěru, že soud I. stupně správně a také úplně zjistil skutkový stav. Tento skutkový stav nedoznal podstatných změn ani v odvolacím řízení. Soud I. stupně aplikoval i přílehlavá zákonná ustanovení a platnou judikaturu.
18. Ohledně odvolání matky do výroku II., matka neuvádí žádné nové skutečnosti. Za prvé i na policii uvedla, že jí vytýkané chování otce mělo být ještě před rozhodnutím soudu I. stupně a za druhé ani ona sama neuvádí (a ani na policii neuváděla), že by se otec choval

nějak nevhodně, natož násilně, vůči nezletilému. Nic takového nevyplývá ani z šetření policie a doposud toto šetření nevyústilo v žádný relevantní trestně procesní závěr.

19. Přitom nebyly zjištěny soudem (a ani policií) žádné skutečnosti, které by bránily styku otce s nezletilým nebo i styku s omezením (s přítomností dalších osob). Přitom sama matka takový styk (určený soudem I. stupně) navrhovala i po nyní tvrzených konfliktech s otcem.
20. Soud I. stupně aplikoval i příslušná zákonná ustanovení a správně je i vyložil. Přitom však je třeba pro úplnost k námitkám otce uvést, že soud I. stupně nerozhodl o styku formou schválení dohody rodičů podle ust. § 476 z. ř. s., a proto se toto ustanovení nepoužije a odvolání je přípustné.
21. Odvolací soud pak neshledal žádný důvod pro změnu výroku II. rozhodnutí soudu I. stupně, jak již bylo uvedeno výše, a proto napadený rozsudek soudu I. stupně ve výroku II. o styku otce jako věcně správný podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil – výrok I. rozsudku.
22. Ohledně oběma rodiči napadeném výroku III. o výživném a závislém výroku IV. o dlužném výživném, je třeba především uvést, že také pro rozhodnutí o těchto otázkách soud I. stupně správně a také úplně zjistil skutkový stav. Ani tento skutkový stav nedoznal v odvolacím řízení podstatných změn. Soud I. stupně aplikoval i příslušná zákonná ustanovení. Odvolací soud se nicméně zcela neztotožnil s úvahami, kterými se soud I. stupně řídil při stanovení výše výživného.
23. Při rozhodování o výši výživného vzal odvolací soud (stejně jako soud I. stupně) zejména majetkové poměry otce a matky a jejich schopnosti, situaci na trhu práce a další vyživovací povinnosti rodičů nezletilého. Při hodnocení majetkových poměrů rodiče je ovšem nutno přihlídnout nejen k fakticky dosahovaným příjmům, ale i k celkové sumě jeho majetku a i ke způsobu jeho života (viz i náleží Ústavního soudu ze dne 8. 4. 2004, sp. zn. IV. ÚS 244/03). Mezi základní povinnosti rodičů patří se o dítě postarat po všech stránkách jeho odůvodněných potřeb. Zatímco schopnosti povinného je třeba chápat jako jeho subjektivní vlastnosti plynoucí z fyzických i psychických dispozic, zdravotního stavu, osobnosti i získaných vědomostí a zkušeností, možnosti povinného představují okolnosti objektivní povahy, které v zásadě nemá povinný jak ovlivnit. Obě hlediska od sebe nelze přísně oddělovat, neboť uplatnění jednoho bez druhého v posuzovaném případě nelze. Subjektivně vnímané schopnosti může povinný uplatnit a rozvíjet v rámci svých možností. Při posuzování těchto hledisek na straně povinného je třeba zohledňovat zejména širší geografické, socio-ekonomické souvislosti, ale i zvláštnosti místních poměrů. Především se bere do úvahy region, v němž povinný žije. Soud tak zkoumá celkový socio-profesní profil povinného a přitom posuzuje, zda je povinný osobou samostatně výdělečně činnou, zda je v pracovním poměru apod. Do úvahy nutně vstupují údaje o prokazatelných příjmech povinného, věku, dosažené kvalifikaci (rekvalifikaci), zdravotním stavu, počtu dalších vyživovacích povinností. Vedle schopností a možností se zkoumají i majetkové poměry povinného, jakož i osobní péče.
24. Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že matka nemá jinou vyživovací povinnost, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 7 600 Kč měsíčně a příspěvek na bydlení ve výši 7 792 Kč měsíčně, když vzhledem k věku nezletilého svoji vyživovací povinnost zcela nahrazuje výkonem osobní péče, a oproti tomu otec má ještě další výlučnou vyživovací povinnost ke staršímu dítěti ve věku 7 let, přičemž jeho příjem je sice bezesporu vyšší než uvedený čistý příjem v daňovém priznání (jak je u osob samostatně výdělečně činných pravidlem, jelikož účetní příjem není nikdy příjmem reálným - již jen kvůli systému různých odpisů apod.). Nicméně lze z provedeného dokazování dovodit, že reálný čistý měsíční příjem otce činí po zaplacení skutečných nákladů na podnikání 30 000 Kč, včetně vdovského důchodu. Přitom ani jeden z rodičů nemá majetek vyšší hodnoty.

- 25.K odvolacím důvodům matky je především nutné uvést, že je zapotřebí také zohlednit, že budoucí potřeby nezletilého se budou zvyšovat a je zapotřebí zachovat i prostor pro budoucí zvyšování výživného.
- 26.Ostatně ani matka neuvádí žádné nové skutečnosti, kterými by se již nezabýval soud I. stupně. Ohledně příjmu otce i odvolání obsahuje jen obecná tvrzení bez toho, že by matkou byly označeny konkrétní zdroje příjmů a jejich konkrétní výše.
- 27.Pokud matka požadovala, aby soud při výpočtu výše výživného vycházel ze zákonné nevyvratitelné domněnky v souladu s ust. § 916 o. z., že průměrný měsíční výdělek otce činí pětadvacetinásobek částky životního minima, toto ustanovení nebylo namíste použito. Lze jej použít pouze v případě, že neprokáže osoba výživou povinná (v tomto případě otec) soudu řádně své příjmy předložením všech listin a dalších podkladů pro zhodnocení majetkových poměrů a neumožní soudu zjistit ani další skutečnosti potřebné pro rozhodnutí zpřístupněním údajů chráněných podle jiného právního předpisu. Tak tomu v souzeném případě není, když otec předložil soudu nejen zprávy xxx, ale i daňové priznání za rok 2017, jakož i výpisy z účtu a další listiny.
- 28.S ohledem k výše uvedenému dospěl odvolací soud k závěru, že odůvodněným potřebám dvouletého nezletilého, jakož i výdělkovým a majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem otce, odpovídá výživné ve výši 3.000 Kč měsíčně s účinností od 1. 3. 2017, tedy od prvního dne měsíce, v němž rodiče ukončili vedení společné domácnosti.
- 29.Otci tak vznikl nedoplatek na výživném za období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2018, který činí 28 500 Kč (20 měsíců x 3 000 Kč- uhrazené výživné ve výši 31 500 Kč), který soud s ohledem na jeho výši uložil otci zaplatit k rukám matky spolu s běžným výživným v měsíčních splátkách po 2 000 Kč pod ztrátou výhody splátek.
- 30.Proto odvolací soud výše uvedeným způsobem změnil výrok III. a IV. rozhodnutí soudu I. stupně podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. (výrok II. a III. tohoto rozsudku).
- 31.O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 23 z. ř. s. - výrok IV.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné (ust. § 238 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Praha 23. října 2018

JUDr. Jan Klášterka v . r.
předseda senátu